

СВОБОДА SVOBODA

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1974.

Передплата: на рік — \$24.00, на пів року — \$12.50, на 3 місяці — \$6.50. Для членів УНС Союзу 60% від: За кошту варту адресу — 25 ц. Чеків і "money orders" виставляти на "Свобода". P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Правильне становище

Кілька днів тому президент Форд у інтерв'ю, переведеному колишнім пресовим секретарем Білого Дому Петром Салінджером, який тепер працює для французького журналу „L'Espresso“, заявив, що наразі немає жадних виглядів на те, щоб ЗСА змінила свою дотеперішню політику відносно комуністичної Куби. Відповідаючи на запит Салінджера, президент сказав, що наразі не переважає можливість „нормалізації відносин“ між Америкою і Кубою, бо виглядає, що кубинський прем'єр Фідель Кастро не змінив свого ставлення до ЗСА. Президент Форд заявив, що навіть якщо б Організація Американських Держав (ОАД) на своїх наступних зборах, які мають відбутися в липні в Сан Хосе, Коста Ріка, рішила звести економічні і дипломатичні санкції, встановлені проти Гаваї цієї організації 11 років тому, то Америка продовжує свій економічний і політичний бойкот проти Куби, аж поки комуністичний уряд цієї країни не змінить своєї політики відносно ЗСА.

Ця заява президента Форда вносить ясність у поцірковані тепер здогади і нагади. Ще місяць тому не тільки державний секретар Генрі Кіссінджер, але й сам президент Форд натикали, що ЗСА можуть погодитися на зведення санкцій проти Куби. Наприклад, Кіссінджер 10 травня сказав, що ОАД і ЗСА „зближаються до порозуміння“ щодо способу знесення цих санкцій, а вже самого дня президент Форд заявив групі міністрів закордонних справ, що сила союзу країн Західної Півкулі „полягає у спроможності протистояти до змін в ситуації цієї Півкулі та в світі“. Кілька днів раніше пресовий секретар Білого Дому Рон Нессен сказав, що Вашингтон „не бачить жадної користі в продовженні постійного антагонізму“ між Кубою та ЗСА. А це в листопаді минулого року, коли на конференції держав ОАД в Еквадорі було порушене питання знесення санкцій проти Куби, то делегація ЗСА не виступила проти цієї пропозиції, а тільки здержалася від голосування. Проте, всі ці заяви і нагади були виразно узалежнювані від подальшої поведінки і ставлення Куби.

Виходить, що Президент і його радники прийшли до переконання, що Гаваї, яка публічно заявляла, що нібито бажас „відручнення“ із ЗСА та рештою країн Західної Півкулі, в дійсності не думас прийняти „експорт революції“ до інших латиноамериканських країн та дозволяє Советському Союзу скріплювати свої впливи в тій частині світу тим, що советське КГВ до великої міри перерабує в свої руки контролю над кубинськими розвідничими чинниками. Крім того, існує підозріня, що СССР розбудовує на Кубі бази для підводних човнів, що становило б серйозну загрозу для ЗСА та інших держав цієї Півкулі. Отже, президент Форд міг переконалися, що заяви Куби про „бажання країн відносин із Вашингтоном“ означає тільки пустими фразами і на ділі справа виглядає цілком інакше.

На таке правильне рішення президента Форда наразі не зміняти дотеперішньої ізоляційної політики відносно Гаваї не могли не мати впливу також недавні події в Індонезії, які невдовзі доказали, що варті різні домовлення з комуністами про „мир“, „співжиття“ та „відручнення“. Було б наївним думати, що комуністична Куба поступатиме інакше від в'єтнамських, чи камбодзьких комуністів.

Совєстський „соціалізм“ і мораль

Для советської преси і радіо та інших засобів масової інформації вже є своєрідним стандартом писати пєани на тему „моралі советських людей“ і постійно наголошувати перевагу „соціалістичної моралі“ советського зразку над мораллю „буржуазно-капіталістичного світу“. Мало того, на сторінках советської преси, у виступах всяких більших і менших советських керівників, включно з членами Политбюро, не приймаються заяви про „вилєнення“ у советських умовах нового особливого галу людини, яка під кожним оглядом у всякому випереджує людину демократичного суспільства Заходу.

Очевидно, ніхто не може ідеалізувати суспільства і людини „капіталістичного“, чи навіть демократичного світу. Цей світ має чимало діяможих недоліків, а зокрема в останню часі переживас серйозну кризу у зв'язку з науково-технологічним прогресом і всеохоплюючою індустріалізацією та урбанізацією. Ця криза охоплює все духове життя західного світу, позначається на його моральній поставі, впливає на далекойдучу переодичну етичних цінностей тощо. Ці справи є відомі, їх вивчають, намагаються виправляти, але, що найважливіше, ніхто не намагається їх прахоловати і заступити міражами „ідеї людини“ в морально-етичному розумінні.

Пресове агентство „Юнайтед Прес Інтернешенал“ опублікувало чимі даними за советським журналом „Наш сучасний“ дані обслідування, переведені з метою устїити причини обниження в СССР, а зокрема в його європейській частині, природного приросту населення. Обслідування виявило, що причиною такого стану є захитання стабільності родини, а перш за все безладні статеві зносини. 10 відсотків всіх дітей в СССР народжується поза подружжям, а в окремих містах Російської Федерації, де перепродажувано обслідування, кожна третя дитина є нешлюбна. Взагалі, опубліковані дані виявляють, що немає ніяких підстав для твердження про якийсь особливо позитивний вплив „советського соціалізму“ на мораль людини, чи про якийсь „советську надлюдину“.

Ці дані на тему советської моралі можна б значно поширити іншими фактами з советського щоденного побуту, про які час до часу пише советська преса. Йдеться про страхливе поширене в СССР плянство, неймовірне хабарництво на всіх щаблях советської ієрархічної структури до найвищих керівників включно (відомий голосний скандал з членом уряду СССР Скатерниною Фурцевою і її дачею), масові крадіжки за принципом „не вкрадет не проживеш“ тощо.

Коротко — ані так звана советська система, ні москвський втвору „соціалізм“ не тільки не вплинула на вдоконання нової і справді веокоморальної людини, а навпаки, що мораль в країні захиталася, зруйнувалася, створилася порочництво, яку пропагандивша машина компартії намагається задовити всякими фікціями і міражами.

І. Вовчук

ПІСЛЯ В'ЄТНАМСЬКОЇ ВІЙНИ

При дуже дорогій опції москвської імперії у формі СССР для в'єтнамців, які і інших народів Південносхідної Азії, є колоніальною потугою. А крім того в азійських просторах багато років ведеться китайська пропаганда з наголосенням: „Азія для азійців“, і вона знаходить відгомін.

Кілька років тому північно-в'єтнамський впливовий суспільно-політичний діяч Тьєт Рам Мінь пропонував в усіх політичних центрах Південносхідної Азії ідею створення З'єднаних Стейтів Азії з виключенням Індії, Японії і Китаю.

Пекінський задул про умиротворення азійського континенту через здійснення паназійської програми є нереальним, але мрія про азійський блок з двох мільярдів людей жовтої раси в протизаду до білих і чорних не лишається без впливу на певні політичні кола навіть і японські. Це настоює і непокоїть москвських „миротворців“. В їхніх обивуваченнях китайського керівництва чи не найбільшим гріхом проти інтернаціоналізму вважаються геґемоністичні тенденції Китаю.

Зі свого боку, мов би в протизаду китайській паназійській програмі, москвський ЦК КПСС висуває контр-концепцію колективної безпеки для всієї Азії. В листопаді 1973 року Л. Брежнєв, затісноючи дружбу з Індією в плані москвської стратегії протистояння з Китаєм, в промові перед індійським парламентом, говоривши про азійську колективну безпеку, заявив: „Азія може і повинна стати континентом миру, дружби і співпраці“.

Брежнєвське керівництво більшовицького царства СССР своїм задулом про дружбу у Європі про дружбу і співпрацю поширило і на азійський континент, щоб зміцнити москвський вплив в цьому просторі.

Китайське керівництво кремлівським планом колективної безпеки для азійських просторів зустріло багнетами. „Ми маємо більше прав говорити про азійські проблеми“, — заявив Чжоу Ен-лай, підкреслюючи, що за Азію вони несуть відповідальність.

Давая геополітична напрута між КНР і СССР за гарбани російської імперії території в Азії на китайських кордонах загострилася у конкуренції за впливи на промислово-малорозвинені країни в Південносхідній Азії.

Вказуючи на небезпеку економічної експансії СССР у вигляді економічної

СР у вигляді економічної допомоги країнам зі слабо розвиненою промисловістю, китайське керівництво у своїй пропаганді підкреслює, що з ав. допомогою, гальмуючи національний технічний розвиток в тих країнах, приносить шкоду і політично узалежнює від СССР.

На сесії Всеазійських зборів Народних Представників 13-го січня п.р. Чжоу Ен-лай в аналогії світової інтпрути вказав на підступність брежнєвської політики розрідки: „Те, що в світі багато говориться про розрідку і про мир, — заявив керівник уряду КНР, — актуалі свідчить про те, що в нинішньому світі немає розрідки, не кажучи вже про якийсь міцний мир“ („Новос Время“, ч. 13, 28-го березня 1975 р.). А про мир беззаставно говорить москвська пропаганда і дипломатія, обвинувачуючи керівників КНР у відмовленні в їхній політиці „імпіменталістських тенденцій багдахавів“.

Обвинувачуючи китайський провід у неприхованому милітаристичному курсі тоїтики, яка скрив протистояння мирним заходам СССР, москвська преса ляскає азійські країни великими впливами китайської еміграції на країни, де поселилися китайці, торіки „невидиму імперію“ Пекіна. В тій „імперії“ за найновішими даними „в різних країнах світу живе 21-22 мільйони китайців, з яких 36 відсотків — в Південно-Східній Азії, — твердить „Новос Время“ ч. 11 з 14-го березня 1975 р.

За китайськими законами емігранти „хуацзи“, незалежно де вони живуть, не втрачають китайського громадянства, що й використав у своїй „геґемоністичній“ політиці китайський уряд. Взаємий його з „хуацзи“ мають складний характер.

В багатьох азійських країнах „хуацзи“ мають неабиякі впливи на соціально-економічне життя. Використовуючи патріотичні почування емігрантів — „хуацзи“, їхній глибокий традиціоналізм з вірністю відповідно працює серед них через відповідні товариства ширити і переводити політику „імпіменталізму“.

Сотні мільйонів доларів, — пише „Новос Время“, — щороку пересядають родинами до метрополії „хуацзи“. Вони грають поважну роль в торгівлі, китайськими товарами, обходять мито, так само і в торгівлі опіюмом, на чому здобуваються неабиякі прибутки. „Таким чином, об'єдналися з експлуататорською частинкою китайської еміграції, Пекін

П. Ф.

ПОРТУГАЛЬСЬКА ЛЕЦІЯ

Із уст верховоду португальських комуністів Куньялі пими днями світ почув рішальне слово: він сказав, що Португалія не буде парламентською демократією, що в цій країні всенародні вибори не мають ваги, воля революційних мас буде рішати.

У виборах до установчої ради Португалії 25-го квітня 1975 року комуністи здобули менше 13 відсотків голосів, але Куньял зовсім не має охоти визнавати волю народу, що дав найбільше голосів (33 відс.) соціалістичній партії, котра, разом з іншими демократичними партіями має більше як 65 відсотків виборців за собою.

Що дало відрагу португальським комуністам нехтувати волю народу? Нам'ятаймо: комуністи в цілому світі — послідовники Леніна. Ленін уважав, що комуністична революція „історично“ створить диктатуру пролетаріату (необмежену владу компартії) і здійснить в цілому світі соціалізм. Коли в листопаді 1917 року більшовицька партія на виборах до Всеросійського Установчої Ради дістала коло четвертнини (25 відсотків) голосів, то уряд Леніна і не думав передати владу більшовіцям Установчої Ради: 18-го січня 1918 року більшовицька „Червона Гвардія“ розігнала Установчу Раду, а прихильників демократії, що демонстрували на вулицях Петрограду, Ленін звелів розстріляти, як „ворогів революції“.

Ленін учив своїх послідовників, щоб вони старалися ховати від противників свої дійсні наміри — прямування до диктатури; щоб вони вважали в інші організації (особливо в професійній спілці) і провадили там свою пропаганду на користь компартії.

Ленін радив своїм партійцям ширити проти інших партій „найгірші підозріння“ (очорювання, наклепи), називати їх „угодовниками“, „слугами капіталізму“ і т. д. Це до захоплення влади в листопаді 1917 року більшовицькі нападці на редакції газет, які критикували партію Леніна, а в 1918 році уряд Леніна заборонив пресу всіх інших партій.

Португальські комуністи показали себе пильними учнями вождів більшовицтва — Леніна і Сталіна. Вони захопили в свої руки апарат інформації (радіо, телевізю, пресу) і вирішили перешкодити друковій соціалістичній газеті „Republica“ в Лісбоні.

Таким чином двоє соціялістів берє участь в ограбуванні молодих держав Азії, гальмує в першій мірі їхній розвиток“ („Новос Время“ ч. 11, 14-го березня 1975). (Продовження буде)

істам — членом коаліційного уряду — комуністи „зауважили рота“; мовляв, „Republica“ ширила контр-революційну пропаганду. Компартія лицемірно починає похвалитися на друкарів, що перестали друкувати газету „Republica“ і були замкнуті редакторів у приміщенні газети; мовляв, „робочий народ“ стоїть на сторожі здобутків революції.

Немає сумніву: в Комітеті Збройних Сил, що має фактичну владу в Португалії, є впливова частина переконаних комуністів. Тому уряд, на чолі з Гонсалвєсом, потурас незаконним діям компартії. Можна сподіватися, що комуністи в Раді Збройних Сил виключать із цієї організації нехтувачів, як „ворогів революції“ і тоді створять явного комуністичний режим. Досі перестороги провідників демократичних держав на адресу португальських верховодів, щоб вони шанували волю народу своєї країни, не мали успіху. Португальські комуністи мають за собою сильну руку Москви і прагнуть до необмеженої влади. Тепер комуністичне диктаторське „шпало“ вилізало з „мішка“ в Португалії.

Те, що в цій малій країні відбувається, дає світові нову пересторогу: творити демократичний лад в спілці з диктаторськими партіями неможливо; Події в інших країнах, що потрапили після Другої світової війни під комуністичний режим, свідчать про те. Після 1945 р. була створена в Чехо-Словацькій коаліційна влада з участю комуністів. Уже року 1948 комуністична партія створила свій власний режим у цій країні. Спроба польських демократів (селянська партія на чолі з Миколожайчиком) творити демократичний устрій у Польщі в союзі з комуністами завалилася р. 1947.

В тих країнах, де демократичні партії відмовлялись допустити до влади як спілчані комуністичні, демократичний лад утримався: Західна Німеччина і Австрія. Голова уряду Франції — де Голль, що прийняв був до коаліційного уряду комуністів в 1944 році, незабаром відлучив їх від влади.

Якщо пліни португальських комуністів будуть мати успіх і Португалія стане сателітом Москви, як Польща або Угорщина, то це створить великі труднощі компартіям в Італії та Франції. Перед виборами президента Франції 1973 року французькі комуністи прийняли спільну політичну програму разом з соціалістами й радикалами: компартія відмовлялася від диктатури, присягалася на вірність свободі для всіх громадян. Це дало багато виборців для М і Т терана,

Василь І. Гришко

ЧАС НА ПЕРЕГЛЯД І ЧАС НА ЗМІНИ

(Порядком дискусії)

Саме на базі цієї формули й інших в СССР від 60-х років формально легальний і загальнонаціональний рух — спочатку протестів проти порушення окремих прав і законів, а потім — домагання реалізації всіх цих прав і законів.

Зрештою, ставши сам об'єктом сваволі влади, що почала застосовувати проти цього руху формально незаконні репресії, цей рух перетворився на порозі 70-их років у глибокий і більш політичний рух за демократичну перебудову СССР на базі не лише здійснення, але й удосконалення радянської конституційної демократії, зокрема ж — гарантування в ній міжнародно-правних положень відповідних декларацій Об'єднаних Націй про права й свободи людини і народів.

Таким чином цей рух став просто демократичним рухом в СССР, одним із засобів дії якого стало зокрема апелювання до міжнародних інституцій і світової громадськості, чим його дія набула також міжнародного значення.

Для українців така концепція загального демократичного руху в СССР на легально-конституційній базі виявилася надзвичайно важливим відкриттям на шляху шукання розв'язки двох найголовніших проблем сучасного змагання за українські національні цілі в українській „межовій сфері“.

кандидата лівого блоку на уряд президента. В Італії вже не один рік ведуть комуністи пропаганду за створення уряду з участю двох найбільших партій: християнських демократів і комуністів. Італійські комуністи відмовляються від диктатури. Однак, події в Португалії руйнують довіру в суспільстві до комуністичних обітниць. А вже й португальські комуністи після упадку фашизму в Португалії твердили, що вони „демократи“. Але діла їх показали їхню справжню обличчя. Тому в Італії росте опозиція проти творення уряду в коаліції з комуністами. У Франції збільшується в масах невдов'ї до компартії. А вже секретар французьких комуністів Марше випував заборону газети соціалістичної партії „Republica“ в Лісбоні, проти чого французькі комуністи прийняли спільну політичну програму разом з соціалістами й радикалами: компартія відмовлялася від диктатури, присягалася на вірність свободі для всіх громадян. Це дало багато виборців для М і Т терана,

та головне в тому, що й сам характер такого демократичного руху, як змагання мирним, ненасильницьким шляхом, відкриває можливість того, що на даному етапі для нас найголовніше: зосередження наших зусиль на завданнях розбудови, розвитку наших внутрішньо-національних і зовнішньо-національних сил цього спільного — через мобілізацію цих сил навколо конкретних цілей щоденної боротьби за національне існування, що означає передумову боротьбу проти русифікації і росіянзації, за збереження України українською.

Оскільки ж концепція демократизації і децентралізації СССР на легально-конституційній базі лежить і в основі російського демократичного руху, про що свідчать його програмові документи, то це відкриває можливість не тільки уникнення конфронтації з цілим російським народом, а й співпраці з його значною частиною на базі антиімперіалістичної, але не антиросійської формули українського національного руху, що ніяк не виключає його остаточних самостійницьких цілей.

Очевидно, що виключення таким чином українського національного руху в загальному русі народів СССР демократичний рух набагато відтягує неспівмірно великі труднощі на шляху змагання за українські національні цілі неспівмірно слабих українських національних сил, і це їх підляло.

Та головне в тому, що й сам характер такого демократичного руху, як змагання мирним, ненасильницьким шляхом, відкриває можливість того, що на даному етапі для нас найголовніше: зосередження наших зусиль на завданнях розбудови, розвитку наших внутрішньо-національних і зовнішньо-національних сил цього спільного — через мобілізацію цих сил навколо конкретних цілей щоденної боротьби за національне існування, що означає передумову боротьбу проти русифікації і росіянзації, за збереження України українською.

(Продовження буде)

3 ЛІСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ДЛЯ ІСТОРИЧНОЇ ПРАВДИ

У „Свободі“ з дня 26 березня 1975 р., в дописі на тему „Советська репатріація під советськими багнетами“ автор О. Т. твердить, що завдяки „Д-ра Володиміра Галана, якому особисто завдячує своє вільне існування майже десятилітня група понелених дивізійників, що були замкнені в таборі в Ріміні. При інших обставинах їхня доля могла б бути такою, як доля козацького корпусу“.

Для історичної правди і нашої гради, що промотором обророни дивізійників перед виданням на „родну“, був св. п. Кир Іван Бучко, а влістив успішним захитником був св. п. Пій XII. Ми свідомі, що д-р В. Галан вложив багато труду та енергії, допомагаючи тисячам переселитися до ЗСА і тим ділом закріпив собі почесне місце в історії „великого ієсходу“.

Даван Липинський, прес. реф. Б-ва Дивізійників

Роман Рахманіков НАШ СПІЛЬНИЙ ДЕРЖАВНИЦЬКИЙ ДОРОГОВІАЗ

Голова короля Юрія Другого — перший камінь в українській стіні плачу.

А далі, в ту стіну вмуровано інші голови: Івана Підкови, Наливайка, гетьмана Виговського й його наслідників — Івана Мазепи, Павла Полуботка, останнього кошового Січі Петра Калнишевського... Всі вони поклялися свої голови за українську державницьку структуру. І всі ми згадуємо, як символічні каміні в стіні української державницької святині.

Насправді, тим каміням немає точного числа... І в наші часи в ту стіну вмуровано, як незримі цегли, голови багатьох державотворчих одиниць українського народу — чоловіків і жінок, старих і молодих, літніх і юних. Якщо б вони закінчили своє життя в нормальних умовах і в нормальному терміні, вони б своїми досяг

гами дорівняли різним чужинським дітям. Але українській голові падали від ворожих ударів у найскладніших для нації умовах, без часу, толі, мовляв, саме треба було куди йти і досвідчених керівників.

Проходили війни, приходили опуні. На ті події, де вмер достойно дід.

І жовті черепи побожно брали в руки І клялися очима на сід. О жовті черепи, каміні межові На скорбних перехрестях війн. О жовті черепи, очима на сід.

Ось як поступали наші предки, виворіши плугом на своєму полі голову свого предка, замученого або вбитого рукою найзаклятих: вони „побожно брали в руки“ і кляли цю голову на могилі, „очима на сід“. Чому? А тому, щоб ті „жовті черепи“ показували сучасникам на джерело смертельної небезпеки, щоб заклятих сучасників озброюватися на бій проти найзаклятих зі сходу.

І ми сьогодні єдиними думками, спільно і побожно, беремо в руки мученицькі голови наших українських керівників, що впали з ворожої підступної руки... беремо і укладаємо їх у незримі „стіну достойного всенародного плачу“. Для того, щоб ми самі і наші нащадки могли думками підходити до неї, немов ізраїльтяни до стіни своєї святині на Сіоні, та щоб молитовно промовляли: — Ось тут, голова Симона Петлюри; а тут — голова його співробітника і засновника

ОУН полковника Євгена Коновальця. А поряд з ними голова керівника революційної ОУН Степана Бандери, іменем якого прозвано весь самостійницький рух на території Советського Союзу. Поблизу їх — голова командувача УПА ген. Тараса Чупринки — Шухевича. На другому кінці стіни — голова їхнього співробітника професора Лева Ребета. У цій же стіні є місце на голову гетьманця Давида Скоропадського, бо ніхто не гарантує того, що він не впаде жертвою убивників із КГБ... І немає сумніву, що ж ми будемо і голова поета-революціонера О. Ольжича, замученого в тюрмі Гестапо за українську державну структуру...

А всім, в ту українську стіну плачу та історичної пам'яті змурюємо голови усіх українських керівників діячів, які в тяжкому труді зберігали ідею української державності і за життя зазнали хресних мук у смертельних небезпек. Реєстр їхній великий, у нашій стіні знайдеться місце навіть для суперників різних українських політичних течій, бо вони всі наші і всі вони віддали життя за українську державну структуру.

Це перший президент пер-

ОРГАНІЗАЦІЯ ДЕРЖАВНОГО ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ (ОДВУ) ПОДАЄМО ДО ВІДОМА, ЩО ЗАПОЧАТКОВАНА ДИСКУСІЯ НАД ДОПОВІДДЮ Д-РА В. ШАНДОРА: НАШІ МОЖЛИВОСТІ ПРЕДСТАВНИЦТВА В ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЯХ ТА ЇХ РЕАЛІЗАЦІЯ. БУДЕ ПРОДОВЖЕНА В ЦЬК-ІІ ВЕЧОРІВ ПІСЛЯ ЛІТНІХ ВАКАЦІЙ. ПРОСИМО СЛІДУВАТИ В ПРЕСІ ЗА ДОКЛАДНІШИМИ ІНФОРМАЦІЯМИ.

ЦЕНТРАЛЬНА УПРАВА ОДВУ

Високі відзначення для д-ра Михайла Гука

Д-р Михайло Гук

в різних длянках медицини, наприклад, при лікуванні осіб, які герять від психічного напруження, або людей, які хочуть перестати курити, втрачати на вагу тощо. Гіпнотерапія виявилася дуже успішним способом лікування і в багатьох випадках усувала потребу вживати медикаменти. Д-р Михайло Гук також дуже зацікавлений т. зв. Іглотерапією ("Аігопунктур") і він створював цю форму лікування і поліпшення його в клініках Нью Йорку, Лос Анджелесу, на Гавайях, у Лондоні та в Гонконгу.

Протягом останніх 6-х місяців д-р Гук виступав з доповідями про "Іглотерапію" перед різними професійними, громадськими та церковними організаціями в Нью Джерсі. Його доповіді були ілюстровані прозіраками.

Тому, що зацікавлення гіпнотерапією та гіпнозом дуже зростає, радіостанція WJDM недавно перевела інтерв'ю з д-р Гуком про цю діяльність у медіа.

Д-р Гук є членом Американського Інституту Гіпнози, який визнає його "спеціалістом у психіатрії, гіпнозі та гіпноаналізії".

Він активний в українському громадському житті, наприклад, брав активну участь в організованні й проведенні української програми на відзначування 200-річчя Американської Незалежності в повіті Юніон. Відзначування проходили в Мовнтенсайді, Н. Дж. Д-р Михайло Гук з родиною є членом 25-го Відділу УНСОЮЗУ.

Д-р Гук, який веде медичну практику в Нью Джерсі вже більше ніж 20 років, спеціалізується в анестезіології, гіпнозі, гіпноаналіз та терапії для поліпшення болю. Від 1956-го року він займається дослідями й практикою медичної гіпнози. Протягом кількох останніх років гіпнотерапія розвивалася до такої міри, що її застосовують

НАШ СПІЛЬНИЙ...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

поворотного московського поноу — фізичного і духовного.

Споглядаючи на всі ті години наших керівних діячів із минулого і сучасного, серед яких не сміє бракувати і голів духовних осіб — мучеників, ми всі, кожна українська людина, замислимося і спробуємо зрозуміти. Бачимо важливе послання до нас...

А воно просте і ясне. Вони кажуть нам:

Сьогодні ворожа пропаганда більш наполегливо, ніж будь-коли досі, силкується відкопати всякі державницькі традиції та авторитети установ і діячів живої України. Сьогодні знову і знову ведуться спроби спрямувати українців на шлях тваринного існування, без ніяких політичних і державно-економічних прагнень. Сьогодні ворог намагається перетворити українську політичну еміграцію та її нащадків у масі самозадоволених псевдокультурників, розвінцаних у добробуті та на довілі.

Головний удар спрямовано на молодь. Її пробують заманити на шлях псевдоуніверсалізму, псевдольодствості; зривають зв'язки діяльності цієї молоді до боротьби за права т. зв. "людини взагалі", а не за право української людини керувати собою суверенно на своїй українській землі, у власній державі.

Довкола нас дедалі голосніше лунають заклики, щоб українці забули... про свою активну збройну боротьбу та щоб приєдналася до т. зв. спільного фронту за "поступ і мир"... І сьогодні дедалі голосніше втовкмачують нам, що мовляв, наші політичні установи — минулі й сучасні — це тільки недоречні фантоми: Українська Центральна Рада, Українська Народна Республіка, гетьманська Українська Держава, а далі Державний Центр УНР, УНРада, УТВР, ОУН і УПА. Мало того, вже й заперечують державницький характер Запорозької Січі та зводять її до малозначного інциденту в історії Росії.

Послідовно, сьогодні нас переконують про те, зв. невміння української людини правити собою і навіть мислити по-державницькому. Ось чому так часто чуємо і читаємо про те, що нібито українські військовики в московських таборах і тюрмах борються "лише за права людини в ССРР", за реформування Сов. Союзу, а не за відновлення самостійності України. А якщо забути про самостійну Україну, то послідовно доводиться і забути всі головні українські провідники із сучасного і минулого України.

І такі поради чуємо сьогодні, в епоху вселюдської збентеженості. Нам радять ви ректисі імені Симона Петлюри, бо, мовляв, — його ім'я ускладнює нам стосунки з жидами... Нам радять забути Євгена Коновальця, бо, мовляв, поляки та інші "демократи" кривим оком дивитимуться на нас саме із-за нього... Нам радять відмовитися від імені Степана Бандери, бо, мовляв, під його менем довершено багато крайніх революційних заходів... Нас спонукують забути всі видатні постаті української історії, що свої голови поклали на жертвину визволення свого народу. Послухавши цих рад, ми перетворилися б у безридних номадів, у "золотого Тамеляна, що очукає голяк" (Т. Шевченко).

Ні, ми не сміємо піддатися зрадливому шепоту рабів на фальшивому райському дереві! Ми не дозволимо вкратити із нашої національної стіни плачу і гордості аж однієї української голови! Напаки! Ми будемо щорічно, з достойним сму-

тком, підходити до тієї стіни і молитовно відсохлятимемо наші настанови:

О жовті черепи,
камінні мехові
На скорих
перекрестках візані!

Нахніть нас своєю чезлемною вірою у перемогу української прадаї!
Спротивіть нашій думці своєю мудрістю, щоб ми своїм заходами не руйнували українських політичних, економічних, церковних і культурних установ, але щоб ми їх зміцнювали словом і ділом.

— Наснажте наші серця своєю енергією, потрібною для того, щоб відбити усі ворожі наступи в Україні та поза її межами!

О! Голови керівників наших, мучеників націоналістик! — Сповніть наші думки своїм розумним єдністю, щоб і ми врешті перестали бути нацією скарпливих соловейків!... Щоб ми наш власний життєвий шлях завершили так гідно, як ви завершили свій!... Щоб ми ні на мить не забули свід вашого учителя — Івана Франка, який колись остерігав наших сучасників словами:

Минув час мук? Врешті...
Хіба різні це не свята?
У вас?
Цілий світлами в торму
не гонять?
Хіба, гармати мідних гирл
не кривить?
Над містом, всіх готові
зжерти враз?!

Якщо б хтось із нас забув про цю пересторогу, тоді катрайте нас твердим Франковим словом, що ним він батожив і наших збентежених сучасників:

М'ягкі серця в вас,
бо трусливі плачі!
А зір зневаги до людей,
і злоби,
і тми росте і висить
над нами!

Ми, його жертви, вас звамо з моголі:
Не м'якніть без часу;
Гаруйте сили!
Гонте зиря, бийте, райт
зубам!

Сьогодні, як у місяці травні, у роковини смерті Головного Отамана Симона Петлюри і полковника Євгена Коновальця, шановуючи славної пам'яті ген. Тараса Чупринку, провідника ОУН Степана Бандеру та інших борців за українську державу, слова тієї "Більші!" — перестороги лунають з особливою силою.

У кожного душа українська, рій почує цю пересторогу, замислиться і діятиме відповідно.

"І це буде єдино достойна пошана головам усіх провідників України в українській стіні плачу, що при допомозі наших достойних діл перетвориться у стну національної та особистої гідності, у наш спільний державницький дороговказ.

(Кінець)

Д-р Лука Луцко:
ІВАН ФРАНКО
ВОРІТЬ ЗА НАЦІОНАЛЬНУ І СОЦІАЛЬНУ СВАБІДЛИВІСТЬ

Ціна: \$5.40
Замовляти: **СВОБОДА**
81-83 Grand Street
Jersey City, N.J. 07303

В пам'ять нашого Дорогого ТІТІ І ТІТОВИНОЇ СЕСТРИ
Бл. п. Галі Веснової
складано 40.00 доларів
на Фонд Катедри Українознавства
при Гарвардському Університеті.
Галі ШКУДОР,
Каміла, Володимир і Ромні БОВ'ЯКИ

В ПЕРІОД РІЧНИЦІ СМЕРТІ
нашого Найдорожчого МУЖА, ТАТА І ДІДКА
Бл. п. проф. Павла Сиротюка
складано на фонд:
"Перемога в Потребі"
Українських Восточних Ісследів
\$25.00
25.00
Разом \$50.00
РОДИНА

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТІ
нашого Дорогого, Незабутнього ВУНКА
С.Л. П. ІВАНА БАНДУРНІ
будуть відправлені за сприяння Ного Душі
ЗАУПКИНІ СВАТІ ЛІТУРГІ
в середу, 18-го червня 1975 р.
у ФІЛІДЕЛЬФІ, Па. — в церкві БЛАГОШЕННИЙ ПІДМ. о год. 7:30 ранку;
у ФІЛІДЕЛЬФІ — Полуд.-Захід, в церкві ПОКРОВ БОЖОЇ МАТЕРІ, о год. 8-ї ранку;
в БРУКЛІНІ — Шаніч — в церкві СВ. ДУХА, о год. 8-ї ранку;
в КЕРТОНСОНІ, Н. П. — в церкві ПРЕСВ. ТРОНИЦІ, в П'ЯТНИЦЮ, 20-го ЧЕРВНЯ, о год. 9-ї ранку.
Притягати і Земляків Польського просимо згадати у своїх молитвах.
Смутько опечалена сестричка — МАРУСА СТЕФАНІШИНІ з мужем ЗЕНОВІСІМ І Дітями

10-го червня 1975 року, упокоївся наш Дорогий
ЧОЛОВИК, БАТЬКО І ДІДУСЬ
СВРГІЙ ВІКТОРОВИЧ ГРЕГОРЕТ
ЛЮБОВ, ОЛЕГ, МАРІЯ ЛІДА та АЛІК ГРЕГОРЕТИ

10-го червня 1975 року упокоївся
Арх. СЕРГІЙ ВІКТОРОВИЧ ГРЕГОРЕТ
Повідомляючи про це розкиданих по всьому світі Друзів Покійного, висловлюємо наше найкраще співчуття Дружині, Синові, Невістці та Внукам Покійного.
ПАВЛО І ОЛЬГА ПЕТРЕНКИ

Дітьмих ерешко віткого, що дні 6-го червня 1975 р., мезодівно, відійшов у Вічність
Бл. п. ЮХИМ ПИЛИПОВИЧ ГОРУН
В глибокому смутку —
ДРУЖИНА І ДОНЬКА
ПОХОРОН відбувся 9-го червня 1975 р. на цвинтарі Elmwood у Чикаго, Ілл.

В глибокому смутку повідомляємо Родичу, Притягати і Знайомих, що в неділю, 15-го червня 1975 р. в Волоті Леонід, Н. П., трагічно загинув наш Найдорожчий МАМА, БАБУСЯ І СЕСТРА
Бл. п. ЕЛЕОНОРА ХОМЯК
з дому МІДЛЯК
на 85-му році життя
ПАРАСТАС буде відправлена в середу, 18-го червня 1975 року, о год. 8-ї веч. в похоронному закладі Наснажте, 169 E. Labor Rd., Philadelphia, Pa.
ПОХОРОН в четвер, 19-го червня 1975 р. о год. 8:30 ранку з того ж похоронного закладу до української католицької церкви Царя Христа, де о год. 9-ї веч. буде відправлена ЗАУПКИННА СЛУЖБА БОЖА, а після на Українській Преподобній Цвинтарі в Елмуд Врук, Н. Дж.
Горем притягі:
сина: ЛЕВ з дружиною ЛЕРИСОЮ ВОЛОДИМИР з дружиною ЧОПІНІ; синів: ЛЕВ, ЕЛІ, ТАМІРА і ТАМАРА; сестра — ЮЛІЯ МІДЛЯК; та бабця і дідусь Родина в Україні

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТИТУТ в АМЕРИЦІ, ІНК. ВІДІЛ в НЬО ЙОРКУ
— влаштує —
РІЧНИЙ ПОИС
в п'ятницю, 20 червня 1975 р.
о год. 6:30 вечора
в залі Літературно-Мистецького Клубу
149 2-га Авеню, Нью Йорк, Н. П.

Виступи учнів: А. Акрбе, В. Акрбе, М. Акрбе, І. Вортыня, О. Гараслава, Т. Гузман, Л. Дунин, М. Івашкія, І. Калмадеро, Р. Косін, У. Крелін, І. Коша, М. Лемко, М. Луцій, М. Мінчак, Р. Мельниченко, Т. Перельо, Т. Поритко, Х. Салма, У. Салма, Р. Салма, Н. Шевчук, В. Шевчук, С. Шерет, В. Шерет.

ПОДЯКА
Щею дорогою складало ширю подяку Всім Приятелям, Знайомим і Рідним, які під час моєї недуги (атак серця) віддали мене в шпиталь Елленвіль, чи в померешні, чи прислали картки із побажаннями: "Скорого, поворогу до здоров'я".

Щиро дякую Високопреподобним Отцям, о. В. Андрійчук, ЧСВВ — парохом Асторії, о. І. Мак — парохом Керксонсуу й о. Марінові Струці, ЧСВВ — парохом Річної Школи в Асторії. Сердечно дякую Високоповажаним Членам Управи Шкільної Ради УЖКА. Ширю подяку складало Предсідникові Головного Уряду УЖК і його друзині М. Лисові, ред. Володимирів в Софії Леневей, проф. В. М. Проца, інж. С. Варусевич, п. М. Горняківнич, панству М. О. і доні Друзі Кошка, дир. "Союзини" Володимирі й його друзині М. Квас і панству Велірі. Велику й пресми несподіванку зробили мені членині 80 Відділу СВА в Керксонсуу, який очолює п. О. Леневей, за що щиро дякую. Сердечно дякую паням М. Герус, О. Салук, О. Пар, член 28 Відділу СВА в Траінгтоні. Велику радість відчула я коли до кімнати в якій я лежала увійшла п. Галина Дармоград, рефер. оуспільної описі 1-го Відділу СВА в Нью Йорку передавши ширі притягі і побажання, "поворогу до здоров'я" від всіх членок, за що щиро дякую. Зокрема дякую паням К. Пелешок, почесній голові 1-го Відд. В. К. Пакура, О. Савчук, Н. Савчук, О. Лопинович, Р. Федзів, шійі Голітій, О. Марак, А. Лемко, М. Сидор, що поспішно приїхали в станок мого здрорня. Радію дякую панству Л. Ю. Вубела, М. Л. Крушнін, І. О. Мартинович, Р. В. Мандок, І. П. Гривак, Ю. Васильчик, І. К. Мішко, П. Івкі, П. Галатин.

Не забули про мене і пані Асторійської громади. Чейніні Відділу ОЖ ОЧСУ п.п. Ст. Рудик, Ст. Галатин, М. Галатин і Ст. Гуда під проводом голови п. Марії Нестерчук віддали мене в помішканні, а 109 Відд. СВА в Асторії, якого головою є п. М. Вацьняська виявили свій притяг приславши китичку китич, за що всім сердечно дякую. Незабриго поглянули мене всі вчителі нашої асторійської школи, особливо п. М. Нестерчук, яка виконує обов'язки директорки, М. Михайлів, Л. Вильончук, М. Омишеч і Віра Хомачук. При тому дякую п. В. Сміж, що заступала мене на годинах навчання, а головні Вацьняського Комітету п. М. Повонюк і насарові ж. Л. Івашко за їх турботи при полагоджуванні фінансово-адміністративних справ.

Щирю й сердечно подяку складало всім рідним п. К. І. Маслович, П. Р. Микитин, Д. К. Ворисенко, І. А. Хомачук і В. І. М. Хомачук.

Непротоки слюзи, які школи повалилися на моїх очах під час відвідин, це вияв глибокого зворушення, радості, та відчистоти за Вашу ласкаву пам'ять.

НАТАЛІЯ ХОМАЧУК

24 дівчат і юнаків закінчили українську школу св. Івана в Ньюарку
Ньюарк. — В неділю 8-го червня тут в українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя була переведена урочиста церемонія вручення абсолютів української початкової школи при цій парашії. Дипломи операжли 24 дівчат та юнаків, з яких деякі були відзначені окремими нагородами за успіхи. Дипломи і нагороди передав градуантам о. Павло Малога, ЧНІ.

За найкращі успіхи в нуді одержала найвище відзначення Ліда Товарицька. Друге місце зайняли Маріон Олесницька та Володимир Пішко, а третє Розмері Палок. Додатково цілі ряді абсолютів відзначено за осяги в окремих предметах.

ОМУА
Об'єднання Мистців України в Америці запрошує на
ВІДКРИТТЯ
21-ої ОБРАЗОВОЇ ВИСТАВКИ ОМУА
Відкриття відбудеться в неділю, 22-го червня 1975 р., о год. 1-їй по пол., в Галерії ОМУА, 149 2-га Авеню, Нью Йорк, Н. П.

Виставка відкриється в будні від 6-8 веч. суботи і неділі від 1-8 год. веч. і триватиме до 22-го липня 1975 року.

Участь у виставці беруть: Петро Андрусь, Юрій Воробійський, Наташа Варіах, Ром Багатурян, Володимир Васілюк, Наталія Войновська, Ярослав Висницький, Дольоро Гайдушко, Юрій Гура, Стефанія Гуцаченко, Яна Гніздовська, Мікола Голодик, Алітоль Гончаренко, Анна Дідух, Дарія Дороні, Ірина Гомоток-Зелін, Ванда Завидовська, Іван Заяць, Михайло Качуровський, Каміла, Едвард Козак, Юрій Козак, Ярема Козак, Христина Хитра-Кіналь, Олена Коротоков, Юрій Крохмалюк, Михайло Кушнір, Марія Крамаренко-Шероцька, Марта Колєняська, Любомир Кузьма, Григор Крук, Адріана Лисак, Михайло Мороз, Олександр Мотиль, Леонід Молодожаннін, Ольга Маричук, Галина Мазепа, Ольга Остапак, Ярослав Паладій, Василь Папчак, Арія Оленська-Петришин, Борис Павоський, Стефан Рокоч, Катря Кричевська-Росандія, Богдан Савчук, Петро Сидоренко, Валентин Смілянчик, Андрій Солотух, Наталя Стефанія, Ірина Фелдінська, Володимир Філадович, Михайло Черешнівський, Констатин Шоні-Русич, Тарас Шумилевич.

Видання Українського Вільного Університету
МОЖНА ЗАМОВЛЯТИ В КНИГАРНІ "СВОБОДА"

SYMBOLAE IN HONOREM GEORGIJ Y. SHEVELOV (Збірник на пошану проф. д-ра Юрія Шевелюка) \$22.00

Володимир Янів: СТУДІЯ ТА МАТЕРІЯЛИ ДО НОВИШОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ІСТОРІЇ (Wolodymyr Janiv: Studies and Materials on Modern Ukrainian History) 15.00

ЗВІСНИК НА ПОШАНУ ІВАНА МІРЧУКА (Zvisnyk in memoriam Ioannis Mirchuk, 1891-1961) 15.00

МАТЕРІЯЛИ ДО ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕРКВИ під редакцією В. Янева (Material for History of the Ukrainian Church) 15.00

М. Д. Добрянський: УКРАЇНСЬКО-ПОЛЬСЬКІ СТОСУНКИ У XIX СТ. (М. D. Dobryanskiy: The Ukrainian-Polish Relations in XIX Century) 4.00

Н. Йолоска - Васильченко: ДВІ КОНЦЕПЦІЇ ІСТОРІЇ УКРАЇНИ І РОСИ (N. Polonska-Wasylienko: Zwei Konzeptionen der Geschichte der Ukraine und Russlands) 3.00

А. Йолоска: П. МОГИЛА І ПРОБЛЕМА ЄДНАННЯ ЦЕРКВИ (Petro Mohyla and the Problem of Unity of Churches) 11.00

Ворис Луцківський: ДІВ БОУЛЕТІСНЕ НАТОНАЛІТАТ ПОЛІТИК НАШН СТАЛІНС ТОД (1950-1970) (В. Лувіцький: Советська політика щодо національностей після смерті Сталина) 11.00

О. Юрченко: УКРАЇНСЬКО-РОСИНСЬКІ СТОСУНКИ ПІСЛЯ 1917 Р. В ПРАВНОМУ АСПЕКТІ (Alexander Jurchenko: Ukrainian-Russian Relations After 1917 in Their Juridical Aspect) 15.00

В. Шелест: ЦЕЛОУІЧНА ВОРОТЬБА МЕЖ МОСКВОЮ І ПІТЕРБУРГОМ І ПІ ВІДРОДЖЕННЯ В ЛІТЕРАТУРІ (Ideological and Cultural Feuds Between Moscow and St. Petersburg-Leningrad as Reflected in Literature by W. Shelest) 3.00

GREGOR KRUK — Vorwort von Jean Cassou, Einführung von Isa Bauer (Мистецтва монографія) 28.50

Замовлення і належність разом з коштами пересилити (32 ц. від кожної книжки) слати на адресу:

Svoboda
81-83 Grand Street
Jersey City, N.J. 07303

Українські Студенти
СТАНЬТЕ НА ЧАС ВАКАЦІЙ
ОРГАНІЗАТОРАМИ
Українського Народного Союзу

що заповнить Вам заробіток для продовжування дальших студій. Якщо Ви не є об'язані з життєвим забезпеченням УНСОЮЗУ, ми Вас випоклимо. Зголоуйтеся листовно або телефонічно:
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303
Tel. N.J. (201) 451-2200 N.Y. (212) 227-5250-1

Оселя УРСОЮЗУ "Верховина"
ПОВІДОМЛЯЄ І ЗАПРОШУЄ
на суботу, 21-го червня 1975 року
всє Українське Громадянство на
ВЕЛИКУ ВЕСНЯНУ ЗАБАВУ

Оркестра о. Б. ШРІНКА, Опікають Ігор Євдокимов і Михайло Шкварко.

- Того дня після обіду відбудеться змагання копаного м'яча "Одбова" УСТ "Урайна", Торонто і УАСТ, Роттертер.
- В неділю, 22-го червня о. п. ТРАДИЦІЙНІ ЗЕЛЕНОСВЯТОЧНІ ПОМИНКИ на мотелі Ворис за Волю Браунін.
- КОНЦЕРТ хору "ЧОЛОВІК ДУМКА" і вокалі ЧОЛОВІЧОГО КВАРТЕТУ з Роттертер.

ПРИДАВА СЕБІ "ВЕЖКОВИНА"

